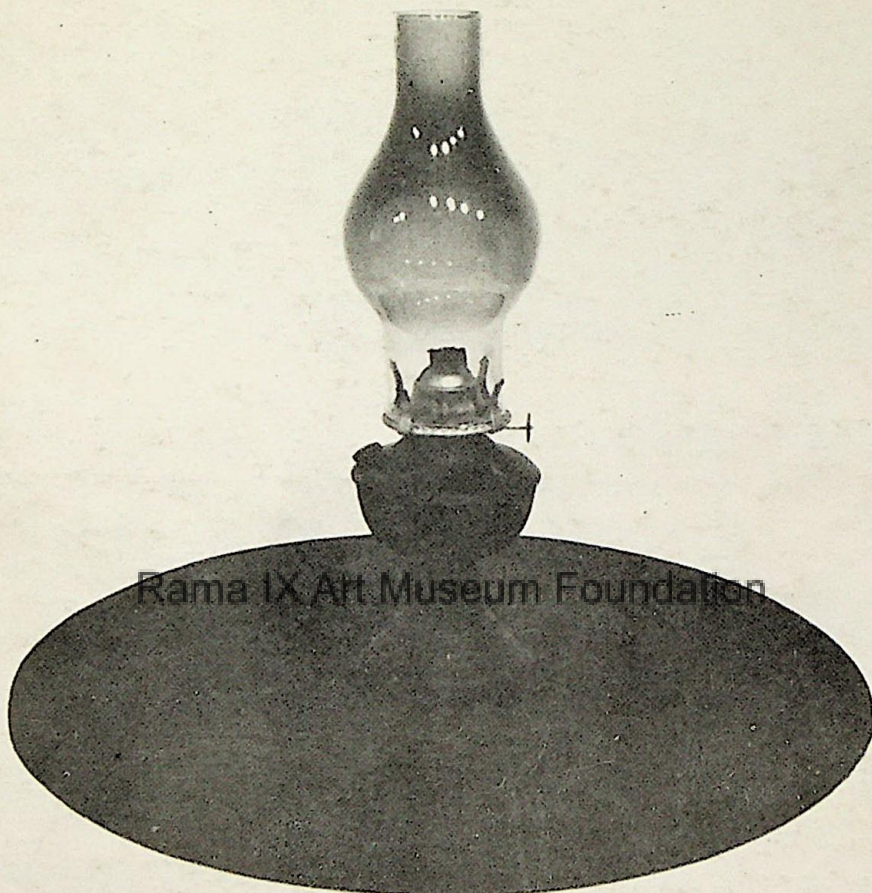

สมพงษ์
SOMPOP

บุตราช
BUDTARAD

Rama IX Art Museum Foundation

ชื่อภาพ : Body and Self
เทคนิค : ตะเกียง - สีฝุ่น
2535

ผลงานศิลปะร่วมสมัย 2528-2535

จันทร์ที่ 21 ธันวาคม 2535

ถึง

เสาร์ที่ 30 มกราคม 2536

ณ วิทวลดรรณ แกลเลอรี

44/28 ซอยอโศก กรุงเทพฯ 10110

โทร. 258-5879

 CON-tempus
THE BANGKOK FINE ART CENTER

CONTEMPORARY ART 1985-1992

DECEMBER 21, 1992

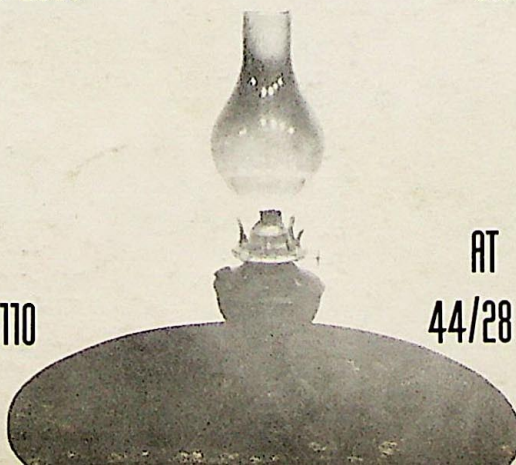
UNTIL

JANUARY 30, 1993

AT VISUAL DHAMMA GALLERY,

44/28 SOI ASOKE, BANGKOK 10110

TEL. 258-5879

ชื่อภาพ : Bhudda with Lotus
เทคนิค อะครายลิก บนกระดาษ
2529

GRACE AND THE RISING OF THE MIND

After six years in London, working at the murals of Wat Buddhapadipa, Sompop has returned to Thailand. For the first time, he will be present at his exhibition in Bangkok, a one-man show that will focus on his development over these last six years. The mural paintings at the Thai temple were designed and executed in a figurative and didactic style, but if you have a chance to visit the temple and take a closer look at the murals, you will find evidence of Sompop's early experiments with super-realism and abstract textures. Sompop's work at the murals gave him opportunity to study the history of Thai painting and also to get acquainted with the most innovative artists of his generation. Besides these confrontations with Thai art from the past and present-and living with the other artists on the compound of the temple for several years-he also realized the multi-cultural and pulsating art scene of London.

While Sompop was working in London, visual dhamma gallery organized exhibition of his works in Bangkok. The titles of these exhibitions are a key to the understanding of the artist's intentions: "Grace" (1986) and "The Rising of the Mind" (1988). While grace, like beauty and harmony, is at the core of traditional Thai art, "The Rising of the Mind" was inspired by concept of renewal and innovation. Sompop's forthcoming exhibition will be an attempt to fuse and bring these two concepts together.

Though he has constantly changed in form, style and media over the years, at the heart of his work is the attempt to create contemporary Buddhist art, works that will awaken people. In his most recent works, he tries not only to extend the medias of painting and sculpture, he also wants to point at social problems like the destruction of Thailand's natural environment, the exploitation and pollution of the elements and the decline of ancient spiritual values. But all these messages are conveyed in a silent and graceful way. Sompop tries to avoid the vicious circle of greed, hate and delusion and counterbalance these forces with their opposites-giving, love and compassion, and wisdom.

Through his work at the temple murals in London and as an architect of contemporary Buddhist art, Sompop is already for years a major force in contemporary art in Thailand. We hope this exhibition will make the local audience in Thailand aware of his creative force, and the audience of the world will learn more about Buddhist sensitivity and the Dharma of contemporary art.

Alfred Pawlin
Bangkok, December 1992

ส่วนสำคัญในการทำงาน เทียนไขและรูปปั้นนี้มีความสัมพันธ์เกี่ยวเนื่องกัน เพราะเทียนโดยมาก ทำมาจากขี้ผึ้ง และเรานำมาใช้ประโยชน์ให้แสงสว่าง ในสมัยก่อนมีความสำคัญมาก ใช้จุดบูชาพระและสิ่งศักดิ์สิทธิ์ที่เคารพนับถือ รูปปั้นนี้ต้องการที่จะแสดงให้เห็นถึงคุณค่า หรือประโยชน์ของธรรมชาติ ที่เป็นปัจจัยหล่อเลี้ยงและดำรงอยู่ของชีวิตคนเรา ตั้งแต่ปัจจัยพื้นฐาน อาหาร ที่อยู่อาศัย ตลอดจนเครื่องผ่อนแรง สิ่งอำนวยความสะดวก ฯลฯ เราได้มาจากธรรมชาติ ที่อยู่รอบข้างทั้งนั้น การเอามันมาใช้เป็นพื้นของรูปปั้นนี้ ก็เพื่อสื่อความหมายของเทคโนโลยี สิ่งที่มีมนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น กับขี้ผึ้งที่เป็นธรรมชาติ ซึ่งในยุคปัจจุบันนี้ เป็นยุคแห่งเทคโนโลยีมีความเจริญก้าวหน้ามากมีอิทธิพลต่อการดำรงชีวิตประจำวัน จนคนเราเข้าใจไปว่า ชีวิตอยู่ได้ด้วย เทคโนโลยี หาใช้ธรรมชาติธรรมดาไม่ และการนำเทียนมาสร้างเป็นรูปปั้นนี้ ก็เพื่อเป็นการนำกลับไปหาสิ่งเดิมหรือให้คืนกลับไปสู่ธรรมชาติ ตอบแทนด้วยการสงวนรักษา เห็นคุณค่าในสิ่งที่เรานำมาใช้ ประโยชน์หล่อเลี้ยงชีวิตเราให้มีอยู่ อย่างปัญหาเรื่องสภาพแวดล้อม การขาดแคลนความผิดปกติ ของฤดูกาล ฯลฯ เพราะเราไม่รู้จักปฏิบัติต่อธรรมชาติให้ถูกต้อง เป็นประโยชน์อย่างแท้จริง หวังแต่จะเอาประโยชน์แต่ฝ่ายเดียว ไม่รู้ว่าจะมีอะไรตามมา ซึ่งโครงสร้างของธรรมชาติที่เป็น กฎเกณฑ์นี้เป็นการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลงไปตามเหตุและปัจจัยในลักษณะอิงอาศัยสัมพันธ์ สืบเนื่อง ไหลเวียนกันไป เมื่อเกิดอะไรขึ้นกับปัจจัยตัวใดตัวหนึ่ง ก็จะส่งผลกระทบต่อไป ถึงปัจจัยอื่น ๆ หวังว่าโครงสร้างทั้งหมด ไม่ว่าจะเป็นเรื่องวัตถุหรือจิตใจ ซึ่งเป็นหลักพื้นฐานของพุทธศาสนา เรื่องความเป็นอนิจจัง

ส่วนงานที่ทำเกี่ยวกับเรื่องธาตุทั้ง 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ ซึ่งเป็นธรรมชาติ ก่อให้เกิดมีชีวิต โดยได้นำมาเพื่อแสดงถึงการหมุนเวียนเปลี่ยนแปลง การเกิด การดับ สิ่งนี้ดับไปก็เกิดสิ่งใหม่ขึ้นมา หรือใน ความเกิดก็มีความดับ ในความดับก็มีความติด คือสภาวะธรรมที่เป็นอยู่ ในการทำงานได้นำเทคนิค วัตถุจริงมาสร้างเป็นงานขึ้น โดยนำเอา ดิน ขี้เถ้า ถ่าน ไฟ สีฝุ่น มาทำเป็นรูปกองไฟ ส่วนที่เป็นดินก็ใช้ดินส่วนที่เป็นขี้เถ้าก็ใช้ขี้เถ้า ส่วนที่เป็นไฟก็ใช้ไฟเผาการที่นำวัตถุจริงมาใช้ใน การทำงาน ทำให้ได้ความรู้สึกที่เป็นจริงเป็นจัง ซึ่งแสดงออกมาจากในตัวของมันเอง

ในการทำงานในช่วงหลังๆ เขาไม่ได้กำหนดรูปแบบ เทคนิค วิธีการ และวัสดุในการสร้างงาน และไม่ได้คำนึงถึงรูปแบบที่เป็นเอกลักษณ์ หรือเป็นลักษณะเฉพาะตัวอย่างใดอย่างหนึ่ง มากำหนดความเป็นตัวเองในการสร้างงานแต่ละครั้งจะมีรูปแบบ วิธีการ และวัสดุแตกต่างกันไปตามความเหมาะสม เพื่อจะให้ได้แสดงความคิดความรู้สึก ออกมาเป็นงานออกมาให้มากที่สุด ต้องการ ซึ่งขั้นตอนของการทำงาน จุดเริ่มต้นเกิดมาจากการคิดและจินตนาการ ที่กลั่นกรอง เป็นรูปเป็นร่างอยู่แล้วในใจ แล้วถ่ายทอดออกมาเป็นงานศิลปะ โดยทำวัสดุที่สอดคล้องใกล้เคียง ทัศนความคิดมาสร้างเป็นรูปขึ้นมา แต่อีกลักษณะหนึ่งเกิดจากตัววัสดุเป็นตัวกระตุ้นเราให้เกิดความคิด จินตนาการ แต่ในระหว่างการทำงาน ความคิด วิธีการ และเทคนิค จะโต้ตอบกันอยู่ตลอดเวลา จุดสำเร็จ หรือ เสร็จงาน ความสมบูรณ์นั้นสามารถเปลี่ยนแปลงได้เสมอ ขึ้นอยู่กับความพอใจใน ขั้นตอนสุดท้ายการไม่กำหนดรูปแบบ วิธีการวัสดุมาเป็นสื่อในการทำงานนั้น ทำให้มีอิสระในการทำงาน อิสระในความคิด สามารถคิดหรือทำได้กว้างขึ้น

แต่อย่างไรก็ตามจุดเริ่มต้นที่มีอิทธิพลในความคิดของเขาในการจินตนาการ และสร้างออกมาเป็นงานศิลปะ คือ ความศรัทธาในพุทธศาสนา กับการดำรงชีวิตอยู่ของมนุษย์ หรือความเกี่ยวกันระหว่าง มนุษย์ สังคม และธรรมชาติรอบข้างที่มีอยู่ ตลอดจน สภาวะกฎเกณฑ์ความเป็นจริงในธรรมชาติ

ธนอม ชากักดี
25 พฤศจิกายน 2535

906-0668-12-1992
P-ETC-0-0231

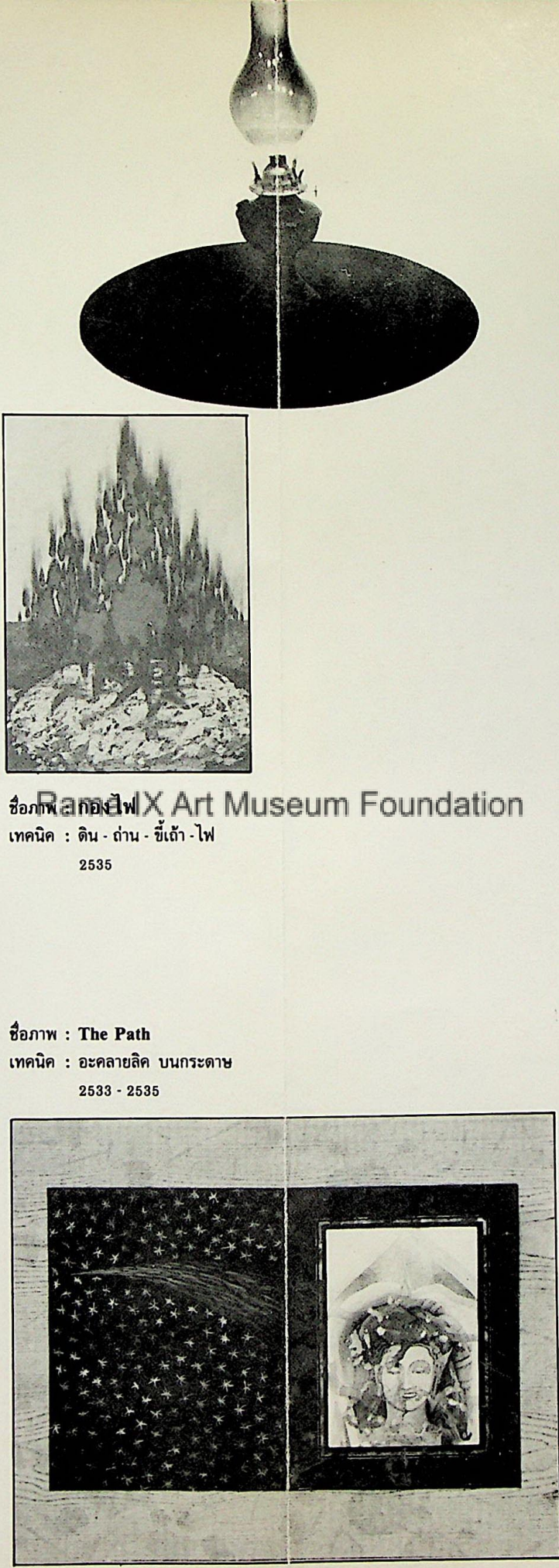

สมภพ บุตรราช
ผู้ผสานประสบการณ์กับธรรมชาติแห่งสรรพสิ่งได้อย่างกลมกลืน
และไม่เคยหยุดนิ่ง

เรื่องราวของคนสร้างสรรค์งานศิลปะได้ถูกบันทึกไว้อย่างไม่รู้จบ トラバเท่าที่
เขายังไม่หยุดนิ่งอันหมายถึงการกล้าที่จะเปลี่ยนแปลงเรื่องราว เทคนิควิธีการใหม่ ๆ ออกมา โดยไม่
จมปรักอยู่กับสถานะเดิม คนทำงานศิลปะในบ้านเราจำนวนไม่น้อยที่หยุดนิ่งอยู่กับความพึงพอใจ
ในสถานะของผลงานตัวเอง ไม่กล้าที่จะเปลี่ยนแปลง กลัวการเสียสถานะภาพที่ตัวเองมีอยู่
กลัวสูญเสียการยอมรับในสังคม ที่สำคัญคือ กลัวสูญเสียลูกค้า กลัวขายงานไม่ได้ ถ้าเปลี่ยนแปลง
จากที่เคยทำมา ที่เห็นและเป็นอยู่จึงเป็นเพียงการอาศัยทักษะ ความชำนาญเก่า ๆ เฉพาะตัว
ปั้นแต่งออกมาสู่สาธารณะเท่านั้นเอง

แต่สำหรับ สมภพ บุตรราช แล้วไม่เคยกลัวการเปลี่ยนแปลง และไม่เคยหยุดนิ่ง
จากระยะการทำงาน ตั้งแต่ปี 2528 ถึง 2535 นั้นจะเห็นว่าเขาพยายามสร้างสรรค์ผลงานใหม่ ๆ
ออกมาเสมอ ๆ ซึ่งการแสดงงานครั้งนี้เป็นการรวบรวมผลงานที่ทำขึ้นระหว่างปี 2528 ถึง 2535
ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่เขาเดินทางไปร่วมทำงานเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังที่อุโบสถ วัดพุทธปทีป ลอนดอน
ประเทศอังกฤษ เป็นระยะเวลาที่ยาวนานเกือบ 7 ปี ภาพฝาผนังอุโบสถ วัดพุทธปทีป จึงได้เสร็จ
สมบูรณ์ เมื่อราวต้นปี 2535 นี้ระหว่างที่เขียนภาพฝาผนังอุโบสถ ซึ่งเป็นงานสานต่อสืบต่องาน
จิตรกรรมไทยประเพณี เพื่อเป็นการอนุรักษ์และประยุกต์ให้สอดคล้องกับยุคสมัยของปัจจุบัน
สำหรับสมภพแล้วเขาได้สร้างงานที่เป็นลักษณะแนวความคิดส่วนตัว ที่ต่อเนื่องมาก่อนหน้าที่เดิน
ทางไปอังกฤษ แต่รูปแบบและวิธีการได้เปลี่ยนไป ซึ่งเกิดจากอิทธิพลของสภาพแวดล้อม ไม่ว่าจะเป็น
การทดลองค้นหาเทคนิค รูปแบบที่เขาใช้ในการเขียนภาพฝาผนัง หรือจากศิลปินผู้ร่วมงาน
คนอื่น ๆ และจากแนวความคิดวิธีการ ของศิลปินตะวันตกที่เขาได้รับรู้และเห็นมา แต่ก็เพื่อ
ใช้ในการนำมาทดลองเสริมในแนวของตัวเองที่เกิดมาจากการศรัทธาในพุทธศาสนา ซึ่งเป็นรากฐาน
วัฒนธรรม ประเพณี การดำรงชีวิตของคนไทย ประกอบกับพื้นเพเดิมที่เป็นคนอีสาน

ผลงานก่อนที่จะเดินทางไปอังกฤษได้ทำงานในลักษณะเหมือนจริง เช่น ภาพเหมือน
ภาพคน อย่างเช่น ชุดแม่ชีที่เคยได้รับรางวัลที่ 3 จากงานแสดง ศิลปกรรมแห่งชาติ ครั้งที่ 29 เมื่อ
ปี 2526 และได้ทำงานลักษณะไทยประเพณี โดยทำออกมาในลักษณะกึ่งเหมือนจริงและลักษณะที่
เป็นอุดมคติของศิลปะไทย อย่างเช่นงานชุด “บัลลังก์แก้ว” ที่ได้รับรางวัลที่ 3 จากการแสดงงาน
จิตรกรรมบัวหลวง ครั้งที่ 7 เมื่อปี พ.ศ. 2526 หลังจากที่ได้เดินทางไปอังกฤษ ได้นำเอาเทคนิค
วิธีการ การสร้างพื้นผิว (TEXTURE) ด้วยการสลัดน้ำลงบนพื้นสีอคลายลิด ที่กำลังเปียกอยู่
แล้วซับออกด้วยผ้าหรือกระดาษซับสี ส่วนที่เปียกก็จะถูกซับออกมากด้วยเกิดเป็นร่องรอยมีความโปร่งใส
ลึกตื้น หนาบาง มีบรรยากาศในตัวของตัวเอง ซึ่งการสร้างพื้นผิวให้เป็นร่องรอยด้วยการสลัดน้ำ
มาบนพื้นที่ที่กำลังเปียกอยู่นี้ เป็นการเตรียมพื้นที่จะนำไปสร้างภาพต่อไป แล้วเขียนรูปทรงที่เป็น
สัญลักษณ์ในทางพุทธศาสนาลงไป เช่น รูปพระพุทธรูป รูปเศียรพระ รูปนาค ครุฑ ลายไทย
หรือ รูปภาพ ที่เป็นความหมายของวัฏสงสาร ฯลฯ ลงไปบนร่องรอยที่เตรียมไว้ ให้กลมกลืนกัน
ตามจังหวะองค์ประกอบที่ต้องการ ซึ่งให้ความรู้สึกนิ่งของรูปทรง และความเคลื่อนไหวอย่างรุนแรง
ของ TEXTURE การสลัดน้ำที่กระจายอยู่ทั่วภาพ โดยแทนความหมายความมั่นคง ความสงบ
จากความศรัทธาต่อพุทธศาสนา กับสภาพแวดล้อมที่สับสนวุ่นวาย ข้อแย้งอยู่รอบข้าง

ชื่อภาพ : Ramalix Art Museum Foundation
เทคนิค : ดิน - ถ่าน - ชี้เถ้า - ไฟ
2533 - 2535
ชื่อภาพ : The Path
เทคนิค : อะครายลิด บนกระดาษ
2533 - 2535

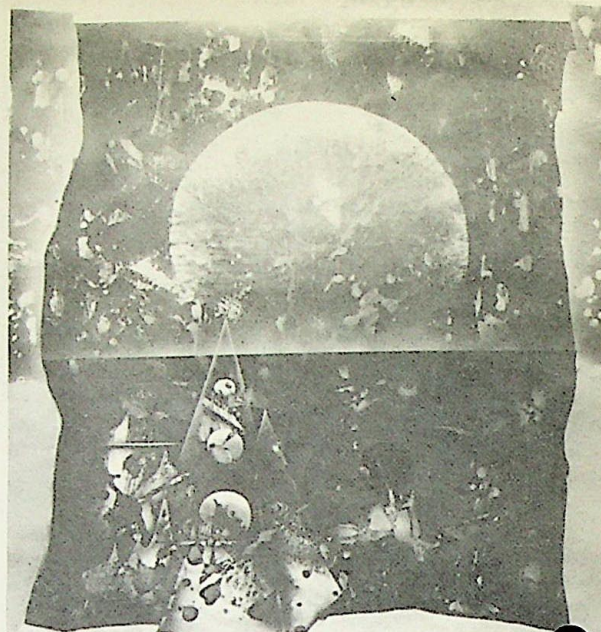
สำหรับงานที่ทำในช่วงปีสองปีหลังนี้ เป็นงานที่ท่าสานต่อกับงานชุดหนึ่งที่เคยทำไว้ก่อน
เดินทางไปอังกฤษคืองานชุดร่มเงาซึ่งเป็นการผสมกันระหว่างจิตรกรรมกับประติมากรรม โดยใช้ร่มจริง ๆ
วางลงบนพื้นรับกับแสงแดด สร้างเป็นเงาทอดยาวลง แล้วเขียนเงาลงไปแทนเงาจริง โดย
แทนความหมาย ร่มเปรียบเหมือนพุทธศาสนาที่ให้ร่มเย็นต่อชีวิตมนุษย์ ส่วนงานที่กลับมาสานต่อ
เรื่องร่มเงานี้ ได้ใช้เงามาแทนความหมายของความเป็นอนัตตา ความไม่เป็นตัวตนของตัวตน ซึ่ง
เป็นหลักหัวใจของพุทธศาสนา ที่เป็นศาสนาเดียวที่แตกต่างจากศาสนาอื่น ๆ ความไม่เป็นตัวตนนี้
เปรียบเหมือนกับเงาที่ไม่มีความเป็นตัวตนของมันเอง ต้องขึ้นอยู่กับการแสงและวัตถุ ถึงทำให้เกิดเงาขึ้น
และรูปทรงของเงาก็ขึ้นอยู่กับ รูปทรงของตัววัตถุ ทิศทางของแสง และพื้นระนาบที่รองรับ
ซึ่งอาจจะมองในอีกความหมายหนึ่งก็คือ เงาจะอยู่ตรงกันข้ามกับแสงเสมอ โดยมีตัววัตถุอยู่ตรงกลาง
นี่คือกฎความเป็นจริงในธรรมชาติ เปรียบเหมือนกับคนเรามีด้านสว่างและด้านมืดอยู่ในตัวด้วยกัน
ทุกคน พุทธศาสนาได้บอกว่า มนุษย์เราเกิดมาพร้อมกับมือวิชา คือความไม่รู้ในโลก ไม่รู้ว่า
จะอยู่อย่างไรหรือทำอย่างไรในสภาพแวดล้อมอย่างนี้ ในโลกหรือในจักรวาลนี้ มีการกระทำต่อ
หรือปฏิบัติต่อสิ่งที่อยู่รอบข้าง ถูกบ้างผิดบ้าง มีความทุกข์มากที่สุดคือความยึดมั่นในความเป็นตัว
ตนของตน ซึ่งสิ่งนี้เป็นตัวผลักดันที่ซ่อนเร้นอยู่ภายใน เพื่อให้เกิดจินตนาการต่อภาพ เช่น
พฤติกรรมต่าง ๆ ทั้งที่เป็นสัญญาณในการรักษาชีวิตให้อยู่รอด ซึ่งมีในสิ่งที่มีชีวิตทั้งหลาย
และจากการปรุงแต่งที่เกิดมาจากความโลภ ความอยากไม่รู้จักพอ ความโกรธ การทำลา
ความหลงความมัวเมาหลงผิด ซึ่งมีอยู่ในจิตใจของมนุษย์ โดยพุทธศาสนาได้สอนให้มนุษย์เรา
ปฏิบัติตัวให้สอดคล้องกับธรรมชาติความเป็นจริงของสิ่งรอบข้าง และธรรมชาติในมนุษย์ด้วย
และยกระดับจิตใจให้สูงขึ้น จนกระทั่งละความยึดมั่นในความเป็นตัวตนออกไปจากจิตใจได้
หรือละความเป็นแก่ตัวได้ จนกระทั่งสูงสุดคือพระอรหันต์ เหมือนกับเราเปิดตัวเองให้โปร่งใส
เห็นแสงสว่างแห่งธรรมหรือปัญญา เงินนั้นก็หายไ

เงาเป็นสิ่งธรรมดาที่มีอยู่ในทุก ๆ สิ่ง เมื่อมีแสง มีวัตถุก็ต้องมีเงา เงาของสิ่งมีชีวิต
เงาของวัตถุ เงาต้นไม้ เงาภูเขา และเงาของโลก
วัตถุที่นำมาใช้ในการทำงาน ได้นำเอาวัสดุที่มีอยู่ ที่เราเห็นรู้จักหรือสิ่งของเครื่องใช้
ที่เราใช้อยู่ในชีวิตประจำวัน เช่น ถ้วย ชาม โอ่ง โห แก้ว หรือรูปทรงที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้น
และมีอยู่ในธรรมชาติ ซึ่งรูปทรงเหล่านี้จะมีความหมายและคุณสมบัติในตัวของมันเอง เช่น โอ่ง
คุณสมบัติของมันคือใช้บรรจุน้ำไว้ใช้ดื่มกิน และโอ่งก็ทำมาจากดิน เวลานำวัสดุเหล่านี้มา
ทำเป็นงานศิลปะ ก็ได้รักษารูปทรงเดิมของมันเอาไว้แล้วนำมาผสมกับเงามีการจัดวางประกอบกัน
เพื่อแสดง ความหมายและคุณสมบัติที่อยู่ภายใน ซึ่งนอกจากจะใช้เงาแทนความหมายของ
แล้วยังใช้เงาเป็นสื่อแสดง ความหมายในการสะท้อนคุณสมบัติที่เป็นหน้าที่ หรือที่มาของวัตถุนั้นด้วย
เช่น งานชิ้นที่เอาโอ่งมังกรมาทำผสมกับเงา วางพาดลงบนพื้นตรงส่วนเงาได้ใช้สีดินแดงเขียนลงไป
เพื่อแสดงความเป็นมาของโอ่งมังกรว่าทำมาจากดิน และอีกชิ้นหนึ่งได้ใช้สีน้ำเงินเขียนแทนเงา
ก็ได้ความหมาย โอ่งใช้บรรจุน้ำ และในตัวโอ่งเองก็มีรูปลายมังกรเขียนอยู่ข้างโอ่ง ซึ่งแสดงให้เห็นถึง
ความสัมพันธ์ของความเชื่อ ที่เป็นวัฒนธรรม และประเพณี ของคนในสังคม โดยคนจีน
มีความเชื่อว่า มังกรเป็นเทพพระเจ้าแห่งน้ำบนท้องฟ้าที่กว้างใหญ่ไพศาล มีพลังอำนาจมาก
ให้น้ำฝนตกลงมาหล่อเลี้ยงชีวิตผู้คน สิ่งมีชีวิตทั้งหลายบนโลก ซึ่งเป็นการให้คุณค่าให้ความเคารพ
ต่อธรรมชาติที่มีพระคุณต่อชีวิตมนุษย์

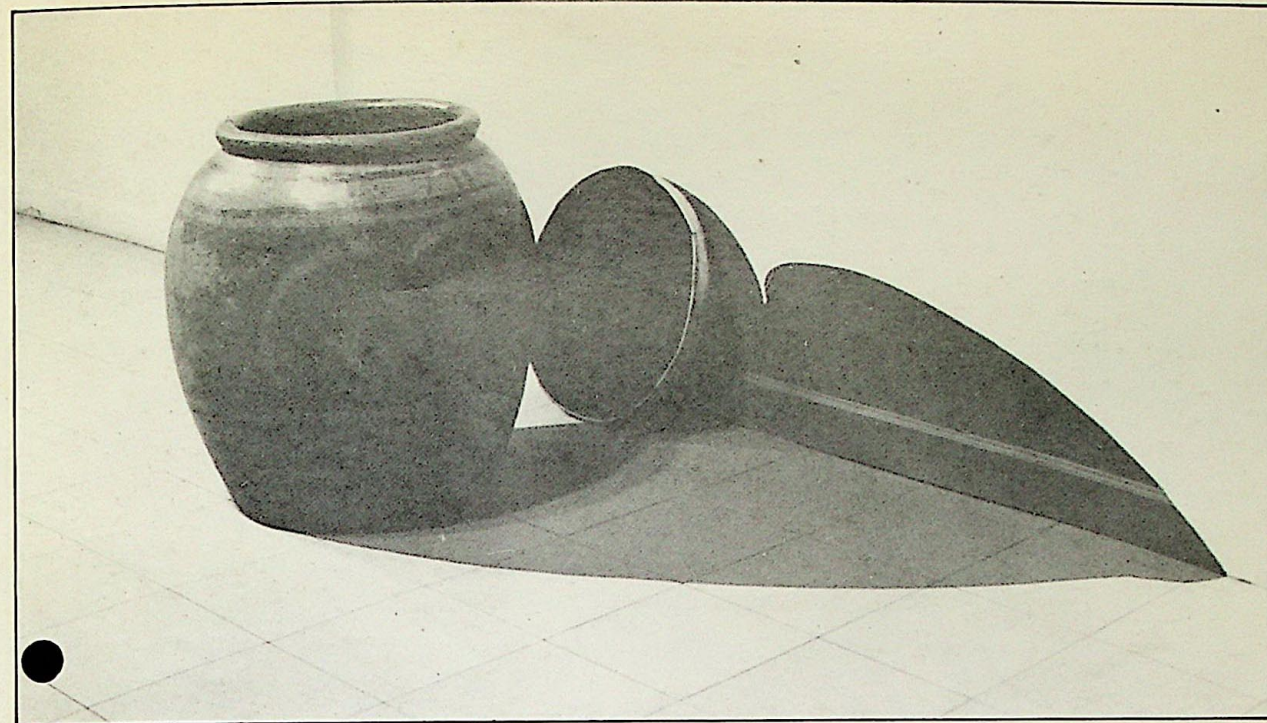
การเลือกวัสดุมาใช้ในงาน ได้นำถึงความสัมพันธ์ระหว่างคุณลักษณะความหมายในตัววัสดุ
และคุณค่าที่เกี่ยวกับมนุษย์ โดยใช้เงามาเป็นสื่อผสม สร้างเป็นงานศิลปะ แสดงให้เห็นความหมาย
คุณค่าเหล่านั้น ซึ่งมีพื้นฐานจากการใช้เงาสื่อความหมาย เรื่อง อนัตตา ของพุทธศาสนา
นอกจากงานชุดเงาแล้วยังมีงานที่ทำเกี่ยวกับสภาพแวดล้อม และเรื่องธาตุ 4 ดิน น้ำ ลม ไฟ
รวมแสดงในครั้งนี้ด้วย เรื่องสภาพแวดล้อมกำลังเป็นปัญหาใหญ่ของมนุษย์เราในปัจจุบัน ทุก
ฝ่ายกำลังหาวิธีป้องกันแก้ไข ธรรมชาติ ชี้ให้เห็นภัยพิบัติอย่างใหญ่หลวงที่จะเกิดขึ้น ถ้าปล่อยให้เป็น
อย่างสภาพที่ผ่านมามีสำหรับงานที่เกี่ยวกับสภาพแวดล้อมนี้ ได้เอารูปรังผึ้ง มาสื่อแทนความหมาย
โดยเอาเทียนไขมาสร้างเป็นรูปรังผึ้ง โดยวิธีจุดเทียนไขแล้วหยดลงบนกรอบผึ้งลวด ซึ่งไฟเป็น

ชื่อภาพ : Mountain like Mother
เทคนิค : กระดาษบนโครงเหล็ก - กระดาษ
2535

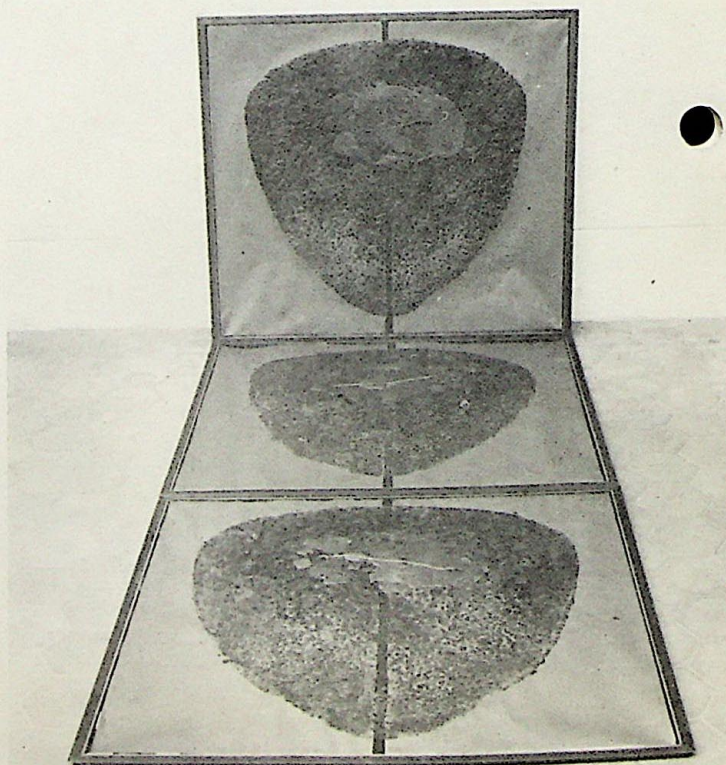

ชื่อภาพ : สู่ดวงเดิม
เทคนิค : อะครายลิก บนกระดาษ
2534 - 2535

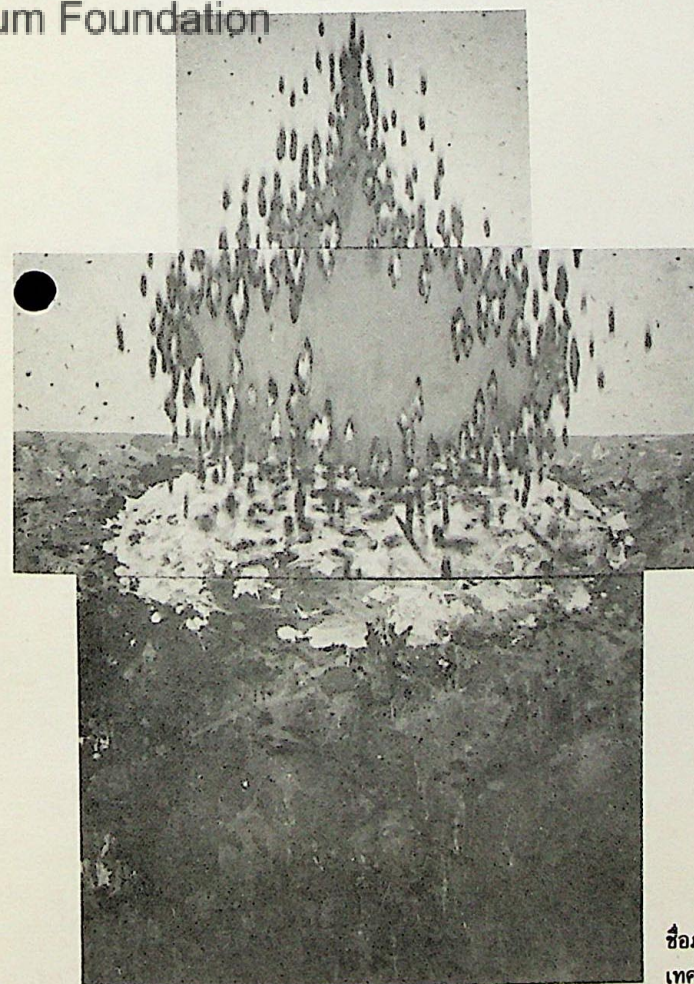

ชื่อภาพ : Body and Self
เทคนิค : โองมังก - ฝาโอง - สีฝุ่น
2534 - 2535

Rama IX Art Museum Foundation

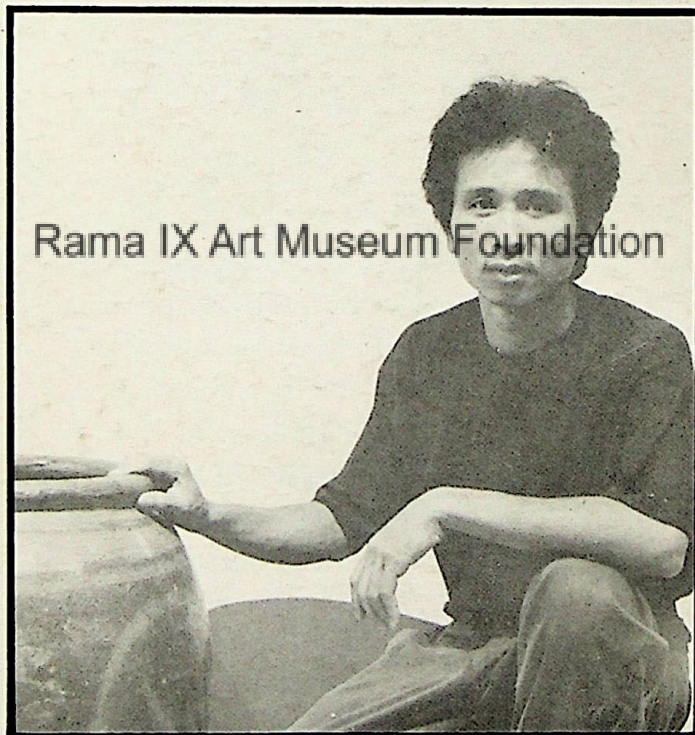
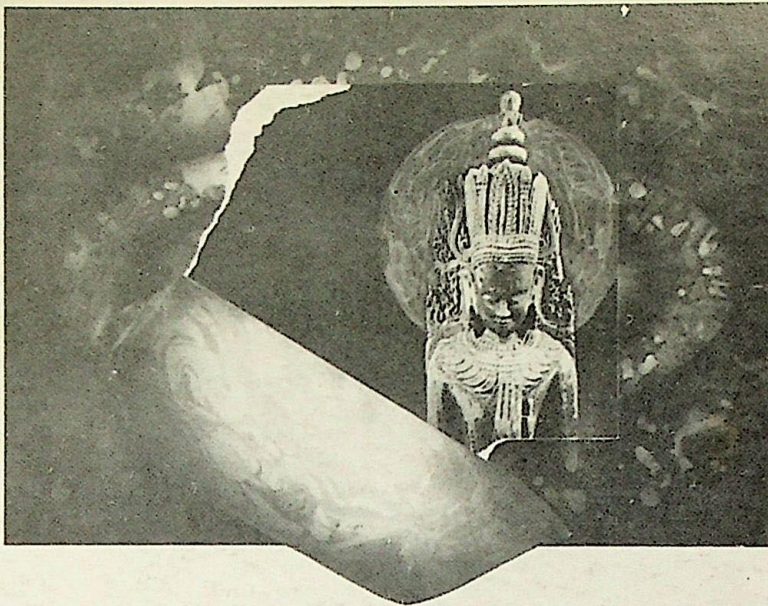

ชื่อภาพ : ฝั้ง 3 รัง
เทคนิค : เทียน - สีฝุ่น - ไฟ - บนกรอบมั่งลาว
2535

ชื่อภาพ : สามโลก
เทคนิค : ถ่าน - ชีเก้า - ไฟ - ดิน - สีฝุ่น 2535

ชื่อภาพ : Universal
เทคนิค : อะครายลิก บนกระดาษ
2535

สมพงษ์ บุตรราช

เกิด 26 สิงหาคม 2500 จังหวัดมหาสารคาม

ศึกษาศิลปะที่ วิทยาลัยเพาะช่าง ระดับ ปวช. ศิลปศาสตรบัณฑิต คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร
ประสบการณ์ในการทำงาน

ร่วมแสดงงานศิลปกรรมแห่งชาติ และเคยได้รับรางวัลเหรียญทองแดง จากการแสดงงานครั้งที่ 29 พ.ศ. 2526

ร่วมแสดงงานจิตรกรรมบัวหลวง จัดโดยธนาคารกรุงเทพฯ และเคยได้รับรางวัลที่ 3

ประเภทไทยประเพณี จากการแสดงงานครั้งที่ 7 พ.ศ. 2526

ร่วมแสดงงานศิลปกรรมร่วมสมัยของ ธนาคารกสิกรไทย

ร่วมการทำงานเขียนภาพฝาผนังอุโบสถ วัดพุทธปทีป ลอนดอน ประเทศอังกฤษ พ.ศ. 2528 - 2535

แสดงงานที่ วัฒนธรรม แกลเลอรี ปี 2530 และ 2532

ร่วมแสดงงาน THE INTEGRATIVE ART OF MODERN THAILAND ที่อเมริกา 2534 - 2535

ปัจจุบันเป็น อาจารย์พิเศษที่คณะจิตรกรรมฯ มหาวิทยาลัยศิลปากร